

LUẬT MA HA TĂNG KỲ

QUYỂN 19

Phần 1: GIỚI PHÁP CỦA TỖ KHEO

Đoạn 5: NÓI VỀ 92 PHÁP ĐƠN ĐỀ (Tiếp Theo)

41. GIỚI CHE GIẤU TỘI TỖ KHEO KHÁC

Khi Phật an trú tại thành Xá-vệ, nói rộng như trên. Bấy giờ, Ưu-ba-nan-đà nói với người đệ tử tùy tùng của Nan-đà anh mình như sau:

- Nay tên kia, người hãy cùng ta vào xóm làng, đến một nhà kia, họ sẽ cúng dường ẩm thực cho người. Nếu ta có làm điều gì trái oai nghi tại đó, thì người hãy che giấu, chớ nói cho ai biết, vì ta là Thúc phụ của người. Đồng thời ta cũng che giấu lỗi lầm cho Hòa thượng của người.

- Dù cho ông, cha hay Hòa thượng của tôi có lỗi, tôi cũng không che giấu, huống gì là thúc phụ. Trưởng lão hãy tự che giấu lỗi lầm của Hòa thượng tôi, chớ tôi hoàn toàn không thể che giấu lỗi lầm của Trưởng lão.

Ưu-ba-nan-đà nghe trả lời như thế, liền suy nghĩ: “Hôm nay ta sẽ làm cho người đau khổ để biết tay”. Thế rồi, hai người cùng vào thành, đến nhà một trưởng giả. Đàn-việt trông thấy rất hoan hỷ, chào hỏi, rồi mời ở lại thọ trai. Ưu-ba-nan-đà lại suy nghĩ: “Ta phải trông chừng mặt trời, khi nào gần đến giờ ngọ, ta sẽ sai hấn trở về Tinh xá để cho không kịp bữa ăn của chúng đồng thời cũng mất bữa ăn ở đây, lui tới đều mất bữa ăn, cho hấn thấm nỗi khổ đau”. Suy nghĩ thế rồi, khi gần đến giờ ngọ, thầy bèn bảo ông kia trở về lại Tinh xá. Vì sợ mất bữa ăn cho nên ông ta vừa ngó chừng mặt trời vừa đi vội vã trở về Tinh xá. Thế nhưng, lúc ấy Tăng chúng vừa ăn xong, ra ngoài cổng Tinh xá, đang ung dung đi kinh hành. Từ xa, họ trông thấy ông ta miệng mồm khô rốc có vẻ như chưa ăn, họ liền nói đùa:

- Sáng nay người đi theo Tỳ-kheo giáo hóa vào thành, có được những thức ăn gì ngon chẳng?

- Chỉ bị khổ não chứ nào có thức ăn gì đâu.

Các Tỳ-kheo nghe thế, liền đem sự việc ấy đến bạch lên Thế Tôn. Phật bèn bảo gọi Ưu-ba-nan-đà đến. Khi thầy đến rồi, Phật liền hỏi đầy đủ sự kiện trên:

- Ông có việc đó thật chẳng?

- Có thật như vậy, bạch Thế Tôn.

- Đó là việc ác, phi pháp, phi luật, trái lời Ta dạy, không thể dùng việc đó để nuôi lớn pháp thiện được. Từ nay về sau, nếu biết Tỳ-kheo có tội thô ác, thì không được che giấu.

Thế rồi, Phật truyền lệnh cho các Tỳ-kheo đang sống tại thành Xá-vệ phải tập họp lại tất cả, vì mười lợi ích mà chế giới cho các Tỳ-kheo, dù ai nghe rồi cũng phải nghe lại:

Nếu Tỳ-kheo biết Tỳ-kheo khác phạm Thô tội mà che giấu, thì phạm Ba-dạ-đề.

Giải Thích:

Tỳ-kheo: Như trên đã nói.

Biết: Hoặc tự biết, hoặc nhờ nghe người nói mà biết.

Thô tội: Như bốn Ba-la-di, mười ba Tăng-già-bà-thi-sa; đó gọi là thô tội.

Che giấu: Không muốn cho người khác biết.

Ba-dạ-đề: Như trên đã nói.

Khi Tỳ-kheo thấy người khác phạm tội thô ác thì không được che giấu, nếu che giấu thì phạm tội Ba-dạ-đề. Trường hợp này cần phải nói với người khác. Nhưng khi nói, không phải nói với bất cứ ai mà phải nói với Tỳ-kheo tốt, hoặc nói với đồng Hòa thượng, A-xà-lê. Nếu Tỳ-kheo phạm tội kia hung bạo, hoặc dựa vào thế lực của vua, của đại thần, của kẻ hung ác khiến họ có thể sát hại hay hủy hoại phạm hạnh của mình, thì mình nên suy nghĩ: “Ông ta gây nên tội lỗi chắc chắn sẽ chuốc lấy quả báo, ông ta phải tự biết việc ấy. Ví như khi bị hỏa hoạn, ta chỉ nên tự cứu lấy mình, cần gì phải biết đến việc khác”. Thế rồi, khi ấy lo giữ gìn tánh mạng mình thì được xem là không có tội.

Nếu Tỳ-kheo biết Tỳ-kheo khác phạm bốn Ba-la-di, mười ba Tăng-già-bà-thi-sa, mà tất cả đều che giấu thì phạm Ba-dạ-đề.

Nếu biết người khác phạm ba mươi Ni tát li, chín mươi hai Ba-dạ-đề, mà tất cả đều che giấu thì phạm tội Việt-tỳ-ni.

Nếu biết người khác phạm bốn Ba-la-đề-đề-xá-ni, chúng học pháp, mà tất cả đều che giấu thì phạm tội Việt-tỳ-ni tâm niệm sám

hối.

Nếu biết Tỳ-kheo ni phạm tám Ba-la-di, mười chín Tăng-già-bà-thi-sa mà tất cả đều che giấu, thì phạm Thâu-lan-giá.

Nếu biết Tỳ-kheo ni phạm ba mươi Ni-tát-kỳ, một trăm bốn mươi mốt Ba-dạ-đề mà tất cả đều che giấu, thì phạm tội Việt-tỳ-ni.

Nếu biết Tỳ-kheo ni phạm tám Ba-la-đề-đề-xá-ni, chúng học pháp, mà tất cả đều che giấu thì phạm tội Việt-tỳ-ni tâm niệm sám hối.

Nếu biết Thức-xoa-ma-ni phạm mười tám hành pháp mà cho họ thọ học trở lại hoặc tất cả đều che giấu, thì phạm tội Việt-tỳ-ni.

Nếu biết Sa-di, Sa-di ni phạm mười giới, mà tất cả đều che giấu, hoặc cho họ xuất gia trở lại, thì phạm tội Việt-tỳ-ni.

Sau cùng, cho đến biết người thế tục phạm năm giới, mà tất cả đều che giấu, thì phạm tội Việt-tỳ-ni tâm niệm sám hối. Thế nên nói:

*“Nước có trùng, không y
Ngồi chỗ dâm, chỗ khuất.
Xem quân trận, ba hôm
Đánh người và dọa đánh
Hết Bạt cừ thứ sáu”.*